

го отчюжди отъ притяжаніето на Българскыя прѣстоль, тогава докривѣло, и слѣдъ като угадилъ и други вѣроломства у своя съюзникъ, рѣшилъ ся да ся прѣхвърли камъто старыя Андроника, комуто ся обѣщаль да прати и помощъ, и си кроялъ още и тайны кроеве съ това, да обсеби нѣкакъ си и Цариградъ, по сродството на женъ си Тодоръ, та си пратилъ вече войводѣтъ Ивана съ три хыляды душъ конницѣ; нъ всичко было на-пусто, защото младый Андроникъ призѣлъ Цариградъ, сѣднѣлъ на прѣстола, когато отъ другъ странъ и Стефанъ Урошъ начинѣлъ да заплашва западныты прѣдѣли на Българіѣ, гдѣто Михаилъ трябало да върви по-скоро, за да го отблъсне.

II. Кажете сега какво направилъ Михаилъ съ Сърбыты?

О. Прѣди да тръгне на срѣща имъ, той са срѣщилъ съ Андроника въ Созополь, та си подновили договора, да ги ударять задружно. Тогава Михаилъ тръгналъ (1330 л.) прѣзъ пролѣтъѣ съ 15 хыляды душъ войны насрѣща имъ прѣзъ Етрополскыты рѣтища около върховеты на рѣкы Струмъ и Моравъ; а Андроникъ съ своиты войскы—камъ южныты сѣрбскы прѣдѣлы, отъ гдѣто Стефанъ Урошъ былъ вече излѣзълъ и бързалъ да залови Велбужъ (Кюстендилъ); нъ когато чюлъ, че Михаилъ ся разложилъ около Струмъ, той ся ухитилъ кадѣ нѣго, и го наближилъ до толко, чтото Сърбити можали да слушать, каквото говоряли Българити; и тогава прѣди да ся ударять, Стефанъ, като ся видѣлъ нападнѣтъ отъ двѣты страны, паднѣлъ на молбѣ Михаилу за миръ а той му ся гордо отказалъ за голѣмо негово злостастіе.

II. А какво было това Михайлово злостастіе?

О. Двѣты войскы ся ударили на Добрическото поле, много страшиѣ борбѣ около края на Юлія. Сърбити тогава побѣдили, Михаилъ ся ранилъ смъртоносно